

[Glistrup]

tidspunkt, hvor man, hvis indkomstskatten er rød, må sige, at det forhåbentlig er indkomstskattens aftenrøde og ikke morgenrøde vi lever i, er der al mulig grund til at undgå at skulle gå ind i de vanskeligheder, som vil kunne strække sig 10–15 år ud i fremtiden. Altså i en tid, hvor vi skal til at afvikle indkomstskatten, skal vi bestemt ikke til at besværliggøre den med uløselige problemer som dem, der her vil opstå. Hvis SF ikke har gjort det, før de skrev deres forslag, vil jeg råde dem til at læse skattekommissionens betænkning, der kom for et par år siden, og som jo fremmaner de meget store vanskeligheder.

Det område, hvor der måske var mest grund til at sige, at SF var ved at finde de vises sten, er landbruget, som af lovgivningen er hindret i at danne aktieselskaber, og hvor man derfor kunne sige, at de af deres erhvervsindtægter – det er typisk en bondegård på 15, 20 eller 25 ha, hvor man nu sætter grænsen for en stor erhvervsvirksomhed med regnskab – skulle have lov til at nøjes med at blive beskattet med 37 pct., 40 pct. eller 45 pct., hvad nu aktieselskabsskatten bliver i denne regerings tid. Der skulle man måske give nogle særregler, men når vi skal løse det problem, som jo er meget påtrængende for landbruget også i forbindelse med de store kapitalkoncentrationers overgang ved generationsskifterne, tror jeg nok, at vi i stedet for at lave om på skatteloven, som SF her foreslår, skal lave om på landbrugslovgivningen, således at man giver bønderne adgang til, i det omfang de vil gøre det – de skal selvfølgelig ikke være tvunget til at forlade selvejet – at organisere sig i anparts- eller aktieselskabsform, så ikke engang på dette område kan vi give SF støtte. Fremskridtspartiet er ikke SFs allierede, heller ikke i denne sag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da hr. Glistrup skulle beskrive vanskelighederne ved dette forslag, brugte han som eksempel en skoledreng, der solgte juletræer. Jeg tænker nu ikke, at skoledrenge, der sælger juletræer, nogen sinde får gavn af et forslag som dette. Så mon ikke det er et af disse søgte eksempler, som hr. Glistrup dog efterhånden skulle være vokset fra; nu har han da været nogle år herinde. Det var meget

morsomt at høre det til at begynde med, men jeg synes, det ligesom ikke er så interessant at blive ved med at skulle høre på den slags.

Jeg synes i øvrigt, det er rimeligt, som den konservative ordfører gjorde det, at skelne mellem selve folketingsbeslutningen og bemærkningerne. Jeg synes, at selve folketingsbeslutningen om at opfordre regeringen til at fremsætte et lovforslag gående ud på, at enmandsejede virksomheder, når det gælder overskud, der jo i det store og hele bruges til at sikre arbejdspladserne, ikke skal beskattes hårdere end selskaber, nemlig med 40 pct., og ikke, som det i dag ofte vil være tilfældet, med 70 pct. Det er et godt formål, det fremmer beskæftigelsen, og derfor kan jeg sige, at vi fra radikal side er absolut tilhænger af, at der gøres noget ved det.

Endvidere vil jeg spørge ministeren, om han ikke nok vil sørge for at presse på, for at det udvalg, der har været talt om flere gange, og som sidder og overvejer disse ting, bliver hurtigt færdigt, således at vi i hvert fald i næste samling for alvor kan komme til at drøfte en gennemførelse af denne folketingsbeslutning og omsætte den i et egentligt lovforslag.

Ministeren talte om adskillelsen mellem renter af privat gæld og virksomhedsgæld og om adskillelsen af aktiverne i private aktiver og virksomhedsaktiver, hvor ministeren gjorde opmærksom på, at det allerede skete i vidt omfang, fordi vi jo i de senere år har oplevet, at ganske mange privatejede virksomheder er blevet omdannet til selskabsvirksomheder netop på grund af beskatningen. Det er ikke altid særlig heldigt eller særlig ønskeligt, og derfor var det rimeligt, om man kunne nå til at gennemføre dette her.

Hvis dette forslag gennemføres, tror jeg, vi får en gavnlig hjælp til at adskille aktiver i virksomhedsaktiver og private aktiver, og selv om jeg mener, at man nåede langt under forhandlingerne – så langt at det var forsvarligt af den grund at gennemføre en renteomlægning – ville det bestemt ikke være at foragte at få hjælp fra ejerne af virksomhederne til at foretage den adskillelse. Dermed vil de få en aktiv interesse i selv at gå ind i adskillelsen for at opnå den fordel, det vil være kun at skulle betale 40 pct. af en del af overskuddet i modsætning til nu, hvor der skal betales 70 pct.